

NIEUWS OVER A M R I T A K O E T I R A M

Ongeveer twee jaar geleden begon vanuit de satsang-groep in Temse de ondersteuning van Amma's huizenproject. Familie, vrienden en kennissen werden uitgenodigd om, middels een maandelijks storting, een steentje bij te dragen aan de bouw van huizen voor de allerarmsten in India. Onlangs konden we een bedrag van 800.000 BEF overschrijven naar India. Met dat bedrag kunnen zo'n 23 huizen gebouwd worden. In de 2 jaar dat het project liep, brachten we bijna 1 huis per maand bijeen....

Het project is in India, door Indiërs opgezet, voor mensen die in armoede leven. Welke religieuze overtuiging men heeft, speelt hierbij geen rol. Weduwen, bejaarden, gehandicapten, in de steek gelaten vrouwen en mensen bij wie het huis lekt, krijgen voorrang bij de toewijzing. Bij aanvang van het project zijn alle aanvragen zorgvuldig doorgenomen zodat de meest noodlijdende mensen het eerst geholpen kunnen worden. Zij worden allen persoonlijk bezocht om hun situatie goed te kunnen inschatten.

Misschien heeft u foto's gezien of verhalen gelezen van personen of gezinnen die in aanmerking kwamen voor een huis. Uit alle situaties blijkt dat het nieuwe huis een ommekeer betekent, het einde van een neergaande vicieuze cirkel. Het nieuwe huis vormt een basis, het vertrekpunt voor een meer kansrijke toekomst.

Verloop

Om een aanvraag te kunnen indienen hoeft men zelf niet in het bezit te zijn van grond. Amma* heeft er echter wel op aangedrongen de eigendomsdocumenten van de grond in orde te maken, voordat men met bouwen begint. Vaak betekent dit dat er eerst met de lokale overheden of met de familie overlegd of bemiddeld moet worden.

De volgende fase in het project is het vervoer van de materialen naar de bouwplaats. Vanuit een depot nabij het AIMS-ziekenhuis worden voorraden cement en stenen naar plaatselijke opslagplaatsen in Amma's scholen en ashrams gebracht. Vanaf die opslagplaatsen gaat het vervoer zo ver mogelijk over de wegen. Vaak moeten de laatste kilometers te voet worden afgelegd. Indien nodig worden plaatselijke bewoners

betaald om de stenen en het cement naar de geïsoleerde woonplaatsen in de heuvels of het woud te dragen. Door de geografische spreiding van Amma's instituten kunnen zo zelfs de meest afgelegen woonplaatsen bereikt worden. En dan kan de bouw beginnen.

Vaak samen met de nieuwe bewoners en soms met de hele buurt werken de brahmachari(ni)'s en andere toegewijden aan de huizen. Indien nodig worden de mensen op de hoogte gebracht van de medische zorg die AIMS hen kan bieden. Het is tevens een gelegenheid om de mensen over Amma te vertellen. Het is immers door het voorbeeld van Amma's liefde dat zovelen zich onzelfzuchtig willen inzetten. Het project is een uitdrukking van haar grootse en tot in alle uithoeken van het land reikende mededogen. Dit blijkt uit wat de mensen zelf vertellen over de veranderingen in hun leven.

Enkele voorbeelden:

Chinamma, de mishandelde moeder

Chinamma woont met Narayankuti, haar huidige echtgenoot, in een afgelegen dorpje met 11 woningen. Vroeger hadden zij allebei een moeilijk leven. Chinamma werd door haar vorige echtgenoot enorm mishandeld. Hij probeerde haar zelfs te vermoorden. Sindsdien was de situatie voor Chinamma onhoudbaar. Ze bad God om iemand op haar pad te brengen die zo nu en dan eens goed voor haar was.

Narayankuti was door zijn eerste vrouw in de steek gelaten. Hij bewerkte het land in de buurt van Chinamma's huis en hoorde hoe zij gewoonlijk werd geslagen. Haar situatie kennende zei hij op een dag tegen haar: "Waarom blijf je daar? Kom maar bij mij wonen en breng je gehandicapte zoon mee."

Chinamma voelde dat haar gebed verhoord werd. Ze liet haar twee andere kinderen achter bij haar eerste man en vertrok met Narayankuti naar een ander dorp. Haar gehandicapte zoon was 16 jaar, maar hij had zich lichamelijk niet goed ontwikkeld. Hij kon nauwelijks lopen en leek eerder een kind van 4 jaar. Met z'n drieën woonden ze in een hut waarvan het rieten

dak lekte. Op een dag kreeg de jongen koorts, terwijl Chinamma en Narayankuti zelf ook ziek waren. Ze woonden te afgelegen om hem naar een ziekenhuis te kunnen brengen. Plotseling verslechterde zijn toestand. Hij fluisterde dat hij ging vertrekken, kuste Chinamma vaarwel en stierf op haar schoot.

Een vriend van Narayankuti vertelde hen over Amma en gaf hen een foto van haar.

Op een dag stond ineens Br. Tapasyamrita (een monnik van Amma's orde) aan hun deur. Hij legde hen uit dat zij zich konden inschrijven voor een huis en hielp hen met het invullen van de aanvraagformulieren. De volgende dag werden de eerste stenen al gebracht. Omdat een andere aanvrager zich had teruggetrokken konden de materialen direkt bij hen worden gebracht. Er werden acht dragers aangetrokken om de stenen en het cement van de dichtstbijzijnde weg naar het dorp te brengen. Chinamma en haar burens hielpen mee. De vrouwen droegen 120 liter water op hun hoofd naar de bouwplaats.

Chinamma's buurvrouw, Meenakshi, bezoekt hen graag. Zij zegt: "Het huis is uitstekend. Het is hier zo vredig. Soms kom ik hier gewoon zitten. Ik word rustig als ik hier ben."

Narayankuti vertelt: "Voordat we dit huis hadden, maakten we altijd ruzie. Chinamma is erg onzeker en soms had ze haar twijfels over mij. Maar ik weet dat ze dat niet kwaad bedoelt. Ik hou niet van geruzie, daarom deed ik wat ze graag wou. Sinds ze Amma kent is ze echter veel veranderd! Ze bidt en reciteert de heilige namen. Ons leven is enorm veel beter dan voorheen.

Chinamma en Narayankuti hebben Amma nooit ontmoet. Bij de opening van het AIMS-ziekenhuis probeerden ze bij haar te komen, maar de menigte was zo groot dat ze haar niet dicht konden naderen.

Darshan, de biedie-verkoper

Darshan woont in de streek Thrivullur. In deze streek werken de mannen als timmerman of in een betonmakerij. Of zij vertrekken naar de Golfregio om daar een goed betaalde baan te vinden. Ook de cocospalmen leveren veel werk aan de bewoners van dit oneindig grote woud. De vrouwen weven matten en zorgen voor de mannen en kinderen. Ze krijgen 30 tot 35 BEF voor een mat, dit komt neer op 10 BEF per dag.

Darshan is invalide. Hij is slechts 1.20 m lang en draagt een corset om zijn misvormde rug te ontlasten. Hij is niet in staat om het gangbare werk te doen.

Hij kan zijn rug niet buigen en geen fysieke inspanningen doen. Hij woont met zijn vrouw, hun baby en zijn moeder Kurumbakutti. Hij heeft een kraampje met noten en pruimtabak en verkoopt zelfgedraaide sigaretten (biedies). Hij is erg plichtsgetrouw en laat zijn stalletje nog geen minuut alleen.

De huizen van Darshans burens zijn stuk voor stuk goed gebouwde betonnen huizen met 4-5 meter tussenruimte en overkoepeld door palmboomtakken. Tussen deze huizen viel Darshans oude woning nogal op. Het was een wankel keetje dat gemaakt was van palmbaderen, metaal en riet voor het dak.

Op het moment dat hij zijn aanvraag deed kon hij zich in zijn meest fantastische dromen nog niet voorstellen dat hij een huis zou krijgen. Toen de brahmachari hem kwam vertellen dat zijn aanvraag geaccepteerd was, was hij zeer verbaasd, maar heel gelukkig. Zijn broer en ook de burens kwamen. Iedereen hielp met stenen dragen en iedereen was zeer dankbaar.

Kurumbakutti, Darshans moeder, verzorgt hun nieuwe huis. Ze beschouwt het als haar taak om voor haar zoon te zorgen. Ze bidt tot God voor hen allen want ze maakt zich zorgen over wat er in de toekomst met Darshan zal gebeuren. Ze kunnen immers niet leven van zijn verdiensten uit de noten- en tabakkraam. "Hij kan niet werken, hij kan niets doen – wat zal er met hem gebeuren als ik er straks niet meer ben?"

Darshan is Amma zeer dankbaar. Hij heeft haar nooit ontmoet en hij kan niet naar Amritapuri**. Hij zou haar graag zien als ze in Kodungallur komt. Hij heeft altijd tot God gebeden, nu richt hij zijn dankbaarheid tot Amma.

Voortzetting van het project

Wie met een maandelijks storting een steentje bij wil dragen, kan (vanuit België) de bank opdracht geven een periodieke overschrijving te doen naar banknr 083-2954139-07 ten name van Vrienden van Amma. Graag onder vermelding van Amrita Koetiram.

Nederlanders kunnen gebruik maken van giro 7568645 in Hulst, ten name van Erna Kerremans. Graag onder vermelding van Amrita Koetiram én het adres van de afzender.

Deelnemers aan het project zullen regelmatig een nieuwsbrief ontvangen met informatie over de voortgang.

Voor meer inlichtingen kunt u contact opnemen met de coördinator van het project:

Krishna van Lierde: 00 32 (0) 53 78 38 29

'Stories of love' is een video over Amma's charitatieve werken. U kunt deze aanvragen bij Sangita (00 32 (0) 51 68 71 82).

* Amma (dit betekent 'moeder') is een inspirerende vrouw die in India een erkende spirituele autoriteit is en initiatiefneemster is van talrijke charitatieve werken.

** Amritapuri is de locatie in Kerala, Zuid-India, waar zich de hoofdashram bevindt.